

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Radana Malíka, Mgr. Jana Passera a JUDr. Petra Příhody v právní věci žalobkyně: M. P., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2004, čj. OAM-2767/VL-20-08-2004, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 11. 2005, čj. 59 Az 180/2004 – 95,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o zamítnutí žádosti žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který žalobu rozsudkem ze dne 7. 11. 2005, čj. 59 Az 180/2004 – 95, zamítl. Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, tzn. z hlediska splnění podmínek řízení. V případě, že by Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost přípustnou, rozhodoval by následně o její přijatelnosti podle § 104a s. ř. s. Kasační stížnost však byla podána pozdě, a je tedy nepřipustná.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil následující skutečnosti:

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 4. 2005, čj. 59 Az 180/2004 – 41, byl žalobkyni k ochraně jejích zájmů v řízení před krajským soudem ustanoven zástupcem JUDr. Ivo Adámek, advokát. Písemné vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 11. 2005, čj. 59 Az 180/2004 – 95, mu bylo v souladu s ustanovením § 42 odst. 2 s. ř. s. doručeno v pondělí 28. 11. 2005.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. V souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující

pracovní den. Podle odstavce 4 citovaného ustanovení se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, bylo pondělí 28. 11. 2005, je posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti pondělí 12. 12. 2005. Kasační stížnost však byla podána k poštovní přepravě teprve ve středu 21. 12. 2005.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako opožděnou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2006

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu

